

Sygn. akt: 1/S/2016

Orzeczenie

**Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu
przy Polskim Komitecie Olimpijskim
z dnia 27 czerwca 2016 r.
w sprawie skargi W [REDACTED] S [REDACTED]
na decyzję Polskiego Związku [REDACTED] z dnia 13 stycznia 2016 r.
i na uchwałę Zarządu Polskiego Związku [REDACTED]
z dnia 9 kwietnia 2016 r.**

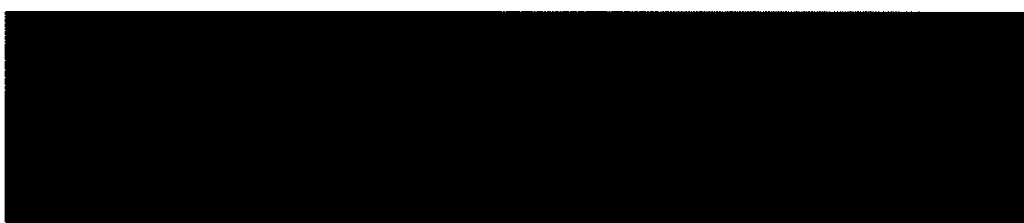
Zespół Orzekający Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim w składzie:

Piotr Sikorski - Przewodniczący
Ludwik Żukowski - Arbiter
Marcin Wojcieszak – Arbiter

Protokolantka: Agata Kruszewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 czerwca 2016 r. skargi [REDACTED] na decyzję Polskiego Związku [REDACTED] z dnia 13 stycznia 2016 r. i uchwałę Zarządu Polskiego Związku [REDACTED] z dnia 9 kwietnia 2016 r., postanawia:

1. Odrzucić skargę [REDACTED] przedstawiciela ustawowego [REDACTED] na decyzję Zarządu Polskiego Związku [REDACTED] z dnia 13 stycznia 2016 r.
2. Uchylić uchwałę Zarządu Polskiego Związku [REDACTED] z dnia 9 kwietnia 2016 r. i poprzedzając ją orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej [REDACTED] z dnia 26 lutego 2016 r. w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt GS/1010/2016 i przekazać sprawę Komisji Dyscyplinarnej [REDACTED] do ponownego rozpoznania.
3. Opłatę tymczasową od skargi w kwocie 5 000,-zł uiszczonej przez Skarżącego w dniu 7 marca 2016 r. uznać za opłatę ostateczną.
4. Zasądzić od Polskiego Związku [REDACTED] na rzecz [REDACTED] przedstawiciela ustawowego [REDACTED] kwotę 2 961,60 zł /dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt groszy/ tytułem zwrotu kosztów postępowania.

174.

Uzasadnienie

orzeczenia Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu z dnia 27 czerwca 2016 r.

I. Przebieg sprawy

Do Trybunału Arbitrażowego d/s Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim (zwanego dalej „Trybunałem”) wpłynęły dwie skargi [REDACTED], przedstawiciela ustawowego małoletniej [REDACTED]:

- skarga z dnia 19 stycznia 2016 r. na decyzję Zarządu Polskiego Związku [REDACTED] (zwanego dalej „Związek”), ogłoszoną w dniu 13 stycznia 2016 r., a dotyczącą ogłoszenia Kadry Narodowej [REDACTED] na rok 2016, w części dotyczącej pominięcia w składzie kadry [REDACTED] – zwana dalej „skargą nr 1”

- skarga z dnia 2 maja 2016 r. na uchwałę Zarządu [REDACTED] z dnia 9 kwietnia 2016 r., utrzymującą w mocy orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej [REDACTED] z dnia 26 lutego 2016 r. o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego – zwana dalej „skargą nr 2”

Skargi powyższe zawierały cały szereg zarzutów, zarówno dotyczących naruszenia prawa materialnego jak i procedur związkowych.

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2016 r. Trybunał postanowił połączyć sprawę ze skargi nr 1 i sprawę ze skargi nr 2 do łącznego rozpoznania.

Na rozprawie w dniu 27 czerwca 2016 r. strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko w sprawie.

II. Podstawy kognicji Trybunału.

W pierwszym rzędzie podkreślić należy, że rozpoznając niniejszą sprawę Trybunał ustalił, że obie skargi zostały złożone przy zachowaniu terminów przewidzianych w § 79 Regulaminu Trybunału i właściwie opłacone. Następnie działając na podstawie art. 45a ust. 3 i 45c ust. 1 *ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie* (Dz. U. z 2010, nr 127, poz. 857).

Trybunał ustalił swoją właściwość dla rozpoznania skargi nr 2. Właściwość Trybunału w tym zakresie nie była kwestionowana przez strony. W odniesieniu natomiast do skargi nr 1 Trybunał ustalił, że podlega ona odrzuceniu jako dotycząca sprawy nie podlegającej kognicji Trybunału.

III. Niedopuszczalność skargi nr 1

Trybunał w pkt. 1 orzeczenia z dnia 27 czerwca 2016 r. przyjął, że skarga nr 1 podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Powyższa ocena jest konsekwencją ustalenia, że w świetle zarówno przepisów związkowych jak i generalnych reguł rządzących dokonywaniem wyborów personalnych w sporcie, nie można przyjąć, że rozstrzygnięcie władze polegające na ustaleniu składu kadry narodowej na dany rok ma charakter orzeczenia regulaminowego.

Przeciwna wykładnia prowadziłaby do wniosku nie do zaakceptowania z punktu widzenia zasad sportowej rywalizacji, a mianowicie do uzyskania przez organy pozazwiązkowe, w tym Trybunał uprawnienia do kształtowania składu kadry narodowej w danej dyscyplinie sportu bez posiadania w tej mierze odpowiednich kwalifikacji.

Nie może budzić wątpliwości, że odpowiednie organy związku biorą na swoje barki wybór personalny w postaci ustalenia listy członków kadry narodowej (w tym przypadku ■■■■■), a wybór ten jest dokonywany na podstawie wielorakich przesłanek, w tym: wyników sportowych, aktualnej formy, stanu zdrowia itp.

Decyzje personalne tego typu mogą podejmować jedynie odpowiednie komórki związku sportowego, ponosząc za nie odpowiedzialność - w pierwszej kolejności moralną. Dopiero przyszłe wyniki sportowe wybranych do kadry osób pozwalają - z odpowiedniej perspektywy czasowej - ocenić trafność polityki kadrowej, w tym decyzje dotyczące poszczególnych osób zarówno w dyscyplinach indywidualnych jak i zespołowych.

W tym stanie rzeczy skoro decyzja Zarządu Polskiego Związku [REDAKTOWANE] ogłoszona w dniu 13 stycznia 2016 r., a dotycząca ogłoszenia Kadry Narodowej [REDAKTOWANE] na rok 2016 nie ma charakteru regulaminowego, to skarga na w/w decyzję – na podstawie art. 45a ust. 3 *ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie* - jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu. Natomiast jeżeli skarżący uważa, że działanie Zarządu w tej sprawie było bezprawne służy mu prawo do wystąpienia do sądu powszechnego w oparciu o art.23 kodeksu cywilnego.

IV. Rażące naruszenie postępowania wewnątrzwiązkowego przy wydaniu orzeczeń zaskarżonych skargą nr 2

Rozpoznając skargę nr 2 Trybunał stwierdził, że w toku postępowania wewnątrzwiązkowego prowadzonego na wniosek skarżącego w przedmiocie wszczęcia wobec [REDAKTOWANE] postępowania dyscyplinarnego, doszło do kilku rażących naruszeń prawa.

W pierwszej kolejności na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy należy stwierdzić, iż brak jest pewności co do tego w jakim składzie orzekała w dniu 26 lutego 2016 r. Komisja Dyscyplinarna [REDAKTOWANE] w szczególności czy w orzekaniu brała udział Prezes [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE]. Albowiem z treści orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej [REDAKTOWANE] z dnia 26 lutego 2016 r. o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego można wysnuć wniosek o uczestnictwie [REDAKTOWANE] w wydawaniu zaskarżonego orzeczenia, albo jeszcze dalej idący, iż to Prezes Zarządu związku wydała decyzję w miejsce Komisji Dyscyplinarnej, co stoi w zasadniczej sprzeczności z dyspozycją § 10 ust. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego [REDAKTOWANE], określającego skład organu dyscyplinarnego orzekającego w pierwszej instancji.

W drugiej kolejności należy stwierdzić, że zgodnie z uchwałą Zarządu [REDACTED] z dnia 9 kwietnia 2016 r. wraz z załączoną listą obecności, przedstawiającą przebieg posiedzenia Zarządu [REDACTED], w wydawaniu przez Zarząd [REDACTED] jako organ drugiej instancji decyzji na skutek odwołania od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej [REDACTED] z dnia 26 lutego 2016 r., brał udział [REDACTED], osoba której dotyczył wniosek skarżącego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Wyjaśnienie tej okoliczności złożone przez Zarząd [REDACTED] w piśmie z dnia 18 maja 2016 r., zasadzające się na rzekomej oczywistej omyłce w treści protokołu i stwierdzające, że [REDACTED] nie brał udziału w przedmiotowym głosowaniu, nie może być uznane za wiarygodne i zgodne ze stanem rzeczywistym.

Tym samym należy przyjąć, że w orzekaniu przez organ drugiej instancji brała udział osoba podlegająca wyłączeniu z mocy prawa, co czyni orzeczenie Zarządu [REDACTED] wydanym w sposób rażąco sprzeczny z prawem.

W tym stanie rzeczy Trybunał uznał, że zaskarżone decyzje zostały wydane z rażącym naruszeniem prawa, co w pełni uzasadnia uchylenie ich i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji - Komisji Dyscyplinarnej [REDACTED] do ponownego rozpoznania.

Stwierdzenie zasadniczych wad prawnych zaskarżonych orzeczeń, skutkujące koniecznością uchylenia orzeczeń obu instancji zwalnia Trybunał z konieczności rozpoznania pozostałych zarzutów zawartych w skardze nr 2, w szczególności zarzutów prawa materialnego.

Wszystkie kwestie podniesione w skardze nr 2 będą musiały być przedmiotem pogłębionej analizy dokonywanej przez Komisję Dyscyplinarną [REDACTED] przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

V. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania

Rozstrzygnięcie Trybunału o kosztach postępowania jest świadectwem zastosowania zasady odpowiedzialności stron za wynik procesu. Z uwagi na to, że skarga nr 1 została odrzucona zaś skarga nr 2 uwzględniona należało przyjąć, że strony uzyskały równy wynik, co winno skutkować odpowiednim podziałem kosztów postępowania.

A ponieważ skarżący uiścił opłatę od skargi w kwocie 5.000,- zł, to należy mu się - zgodnie z normą § 88 Regulaminu Trybunału - zwrot połowy kosztów wyłożonych na sprawę, co skutkowało zasądzeniem od [REDACTED] na rzecz skarżącego kwotę 2.500,- zł, powiększoną o sumę wykazanych kosztów podróży.

